

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 3. Cassianus in Ægypto, Cheremon, Nesteros, Joseph.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum IV. brales exciderant. Nunquam de Sacra
 A. C. 395. Scripturæ quæstionibus loqui voluit,
 quamvis Doctrina suppeteret. Ægre
 adducebatur, ut cuiquam Epistolam scri-
 n. 5. beret. Aliquando dixit: *Totius mundi
 scientia nihil nobis prodest, & rustici isti
 Ægyptii suo labore virtutes acquisierunt.*
 Cum Senis Ægyptii super propriis suis
 cogitationibus mentem exquireret, ali-
 quis ad eum dixit: *Pater Arseni! tu vir
 es omnibus Romanorum, Græcorumque
 scientiis instructus, quomodo ergo ab hoc
 homine rustico consilium expetis?* Re-
 spondit: *Scientias Græcorum, Romano-
 rumque calleo, at bujus senis Alphabetum
 necdum didici.*

§. III.

*Cassianus in Ægypto, Cheremon,
 Nesteros, Joseph.*

Gennad. c. 60. Quantam vitæ perfectionem Monachi
 Cass. Coll. Ægyptii professi fuerint, ex rela-
 XXIV. c. 1. tionibus Joannis Cassiani cognoscitur, qui
 Præf. ad. circa illud tempus ad eos invisit. Is na-
 Just. Coll. tione Scytha, divitibus, & piis parenti-
 c. 1. Coll. XI. bus natus, ab unguiculis in Monasterio
 c. 1. c. 5. Palæstinæ prope Bethlehemum ad pietat-
 tem institutus est; est autem hoc Mona-
 strium aliud ab illo S. Hieronymi, &, ut
 verosimile est, antiquius. Ibi Cassianus,
 vitam Monasticam amplexus, Monacho,
 cui

cui nomen Germanus, dulci amicitia jun- Sæculum IV.
 ctus est; ambos ad Solitarios Ægypti A. C. 395.
 pergere cupido incessit, ut vitæ eorum
 perfectionem addiscerent. Abbas, & cœ-
 teri illius communitatis Monachi in hoc
 propositum consenserunt, ea conditione,
 ut, omnibus perspectis, ad suum Mona-
 sterium redirent. Navigio impositi, in
 urbem Ægypti, nomine Tennesum, dela-
 ti sunt; adjacentem circum terram sal-
 fæ paludes sterilem reddunt, atque inco-
 læ solo mercatu vitam sustentant. Ibi
 Archebium Panephysi, urbis vicinæ, E-
 piscopum, obvium habuere, qui adven-
 tantes magna charitate excepit. Arche- Coll. XI. c. 2.
 bius ex Anachoretis assumptus fuerat,
 ut Episcopus consecraretur; quo nulla-
 tenus extollebatur, sed dicebat, se ab in-
 stituto Anachoretarum ejectum, tan-
 quam indignum, eo quod triginta septem
 annis, quibus in eo vixerat, in via vir-
 tutis non profecisset; verumtamen in
 Episcopatu prioris vitæ rigorem serva-
 bat. Is ergo, tunc forte Tennesi ob E-
 piscopi electionem versatus, intellecta
 causa, quæ Cassianum, & Germanum in
 Ægyptum adduxisset, ait ad eos: *Ante-*
quam ulterius progrediamini, venite, ut
penes nostrum Monasterium videatis vi-
ros senio inclinatos, & ipsa specie vene-
rabilis, quorum solus aspectus loco doctri-
næ est. Ex his discetis, quæ ego vos do-

cere

Seculum IV. cere non possum, quia memoria excide-
A. C. 395. runt.

c. 3. His dictis Archebius, arreptoque ba-
culo, & pelle caprina, hic enim erat Mo-
nachorum Ægypti itinerantium instru-
ctus, hospites suos Panephysum deduxit;
in regione prope tota aquis inundata,
colles, insularum specie, eminebant; i-
bi tres decrepiti Senes degebant Che-
remon, Nesteros, & Joseph. Primo Ar-
chebius hospites suos Cheremoni stitit,
qui loco proximus erat, & ætate major.
Plusquam centum vitæ annos numera-
bat, senio ita incurvatus, ut non solis
pedibus, sed & manibus nixus gradere-
tur. Cassianus, & Germanus viri facie,
& modo gradiendi insolito attoniti, ro-
garunt, ut aliqua ad eorum Doctrinam
diceret; hunc enim esse profectionis suæ
finem. Tunc Cheremon ducto profundo
gemitu inquit: *Quam Doctrinam a me
exspectatis, quem corporis infirmitas a
pristino rigore remittere coegerit, atque lo-
quendi audaciam ademit? quomodo alios
docebo, quod ipse non perficio? ideo mul-
lum juvenem patior mecum habitare, ne
meo exemplo a rigore desistat, & in te-
porem labatur.* Tamen eorum precibus
victus, primo de perfectione differuit,
quam in charitate consistere ostendit.
Coll. XIII. Post refectionem de castitate locutus est,
Coll. XIV. & altera die post preces matutinas de
Dei

Dei Protectione, id est, de gratia dixit, Sæculum IV.
sine qua nec castitas servari, nec aliæ vir- A. C. 395.
tutes acquiri possunt. Nec istos ultim-
os sermones sponte sua, sed ut eorum
quæstionibus satisfaceret, protulit.

Inde ad Abbatem Nesteros transie- *Coll. XIV.*
runt; nam nomen Abbatis omnibus his
Sanctis Senibus ob ætatem eorum, & vir-
tutem dabatur, quamvis privati Anacho-
retæ essent, nec alios Monachos rege-
rent. Idem Nesteros esse creditur, qui *Vita PP.*
S. Antonii amicus dicitur. Hic cum *lib. IX. n. II.*
Cassiano, & Germano colloquia instituit *Rosw. p. 562*
c. 12. 13.
de Scientia Spirituali, atque de vitæ a-
etivæ, & contemplativæ diversitate; u-
bi obiter Poetarum, aliorumque Scripto-
rum profanorum lectionem perfectionis
Religiosæ obstaculum edicit. Post refe-
ctionem, & orationem vespertinam de
more in mattis confederunt, atque Ne- *Coll. XV.*
steros, sermonem repetens, de diversita-
te donorum Dei, id est, miraculorum, a-
liisque similibus Gratiis locutus est, ut
magni facere virtutes discerent. Ter-
tius, quem adierunt, fuit Abbas Joseph.
Is natus in urbe Thmovi nobilissimis &
in civitate præcipuis parentibus magna
cura fuerat educatus; scite linguam *Cassiani ita-*
græcam loquebatur, nec ei opus erat in- nera.
terprete, sicut aliis, non nisi Ægyptium
sermonem callentibus. Primo aditu per-
contatus est, num Cassianus, & Germa-
nus

Sæculum IV. nus fratres essent? atque, ipsis respon-
A. C. 395. dentibus, se quidem esse, non sanguinis
propinquitate, sed spirituali conjunctio-
ne, de amicitia loqui cœpit, demonstrans,
illam solam esse veram, quæ fundamento

Coll. XVIII virtutis inniteretur. Tum deduxit eos

c. 1. in cellam separatam, ubi noctem age-
rent; sed animi servor, quem loquentis
verba in amborum cordibus excitave-
rant, somni quietem capere non per-
misit.

c. 2. Ergo cellula egressi, in loco ad cen-
tum passus remoto confident. Tunc
Germanus cum gemitu: *Quid faciemus?*
Sancti isti suis exemplis nobis ostendunt,
quæ via ad perfectionem sit? nosque illuc
perducere possent, nisi promissemus prom-
ppte ad monasterium nostrum redire; si
vero semel redierimus, buc remeare ultra
non licebit. Cum aliquo intervallo hac

c. 3. cogitatione affligerentur, & pœniteret,
quod respectu humano victi, redditum
condixissent, ut discedendi licentiam ob-
tinerent, tandem Cassianus ait: *Consu-*
lamus hunc Senem! & quod dixerit, di-
vinum oraculum credamus! Igitur horam
nocturnarum precum exspectarunt, qui-
bus persolutis, rursus mattis, quas dor-
mientes preßerant, confident; Joseph
mœstos hospites conspiciens, causam ex-
quirit, quam ubi Germanus exposuit,

c. 4. *dixit Joseph: An vere vobis persuasum*
babe-

*babetis, vos in bac Regione majori anima- Sæculum IV.
rum vestrarum bono permanuros? Cre- A.C. 395.*
*dimus, inquit Germanus: id ne quidem
in quæstionem cadere posse. Tum Joseph
sermonem exorsus est de obligatione pro-
missi, dixitque, non nunquam melius non
servari. Mendacium officiosum probat,
imo ex SS. Scripturæ exemplis auctori-
tatem huic rei conciliare se putat, nam
hunc errorem non nulli Orientales fove-
bant. His argumentis duorum amico-
rum dubium solutum, manseruntque in
Ægypto annis septem, quo tempore sæ-
pe ad fratres suos litteras mittebant.*

*c. 5.**c. 6.**c. 7.**c. 8. 9. &c.**c. 31.*

§. IV.

Py nufi u.s.

Haud procul ab urbe Panephyso Cas- *Coll. 20. c. 1.*
*sianus, & socius ejus, Abbatem Py- *Instit. c. 30.**
*nufiū inviserunt, sibi jam antea cogni-
tum, quod olim in ipsorum Monasterio
Palæstinæ fuisset. Presbyter erat, &
magni Monasterii Rector, in tota Provin-
cia virtutibus, & miraculis clarus; cum
suo judicio humilitatis exercitatio sibi
deesset, assumpto sæculari vestitu, in The-
baidem ad Monasterium Tabennense, a *Sup. l. XV.*
S. Pacomio fundatum, perrexit. Scie- *§. 58.*
bat in eo Monasterio regulam Monasti-
cam exacte observari, atque Monacho-
rum multitudo, & locorum distantia
spem injecerant, ibi latere se posse. Diu
ad*